

至再

๙.๐๙.๒๕๔๙ : 尊現

9.09.2549 : centuries re-observed

Rama IX Art Museum Foundation

唐人

曼谷當代唐人藝術中心
Tang Contemporary Art
Bangkok Thailand

Rama IX Art Museum Foundation

至再
๙.๐๙.๒๕๔๙ : 尊現
9.09.2549 : centuries re-observed

Rama IX Art Museum Foundation

顏磊 Yan Lei

วัชร ประยูรคำ
Watchara Prayoonkum

Curated by Josef Ng

9 Sept – 9 Oct 2006

9.09.2549: Centuries Re-observed

By Josef Ng, Tang Contemporary Art

2006 (recorded as 2549 in the Thai calendar) holds a memorable year for Thailand as His Majesty King Bhumibol Adulyadej enters the 60th year of his accession to the throne as the longest serving monarch in the world today. What is more relevant is also a year in which, amidst the political instability caused by perpetual corruption and electoral flaws, the King has once again spoken up and demonstrated keen sensitivity and welded wisdom in resolving national crises, thereby keeping the country's faith through compassion and dedication.

The ninth king of the Chakri Dynasty, few monarchs have accomplished and recorded so swift and dramatic a ruling prowess as His Majesty the King has done in his 60 year reign. Over the decades, the Thai public has been dazzled by his concentrated efforts in being personally involved with the national projects he initiates. The people are equally enamored of the King's artistic abilities: his discreet eye for and experimentation with painting genres, and his technical accomplishment in the jazz and musical compositions. It is easy to see why the nation is so proud of their King.

The institution of the Thai monarchy dates back more than 700 years ago, and the present Chakri dynasty has led Thailand since 1872 till present times. Although it shifted from absolute to constitutional monarchy, due to the historical 1932 revolution, the relevance of the institution remains and exerts great populism. Walk along any main road in Thailand, and royal portraits are everywhere seen. Commemorative portraits of the monarchy - present and past - adorn almost every household as a reflection of devotion. This

year, everyone is encouraged to wear the colour yellow (it is the King Bhumipol's colour as he was born on a Monday) as a visual reverence towards His Majesty the King, while the colour sky blue represents His Majesty the Queen.

If not for the King's timely advisory speech about the tensions revolving the recent election in April 2006, which has since been annulled, the nation would probably have suffered dire consequences. It is thus unique in this context that in Thailand, the boundaries between Self and Nation and the Monarchy are being 'dissolved' into one. Especially this year, the institution of the monarchy is re-cast as a crucial presence and a reality that prevails within all Thai people.

To celebrate 30 years of diplomatic relations between Thailand and Mainland China, Tang Contemporary Art presents an exhibition reflecting on the vitality and dynamics of collective consciousness towards the institution of the Thai Monarchy. 9.09.2549: centuries re-observed seeks to reveal the shared artistic intentions, subject matter, sense of place, and most of all, a personal interpretation of Thailand's absoluteness towards the beloved King.

9.09.2549: centuries re-observed is notable in that it does not just function as an exhibition merely in honour of His Majesty the King but, in keeping with the extraordinary spirit that King Bhumibol Adulyadej possesses towards artistic endeavours, attempts to shape the boundaries of artistic disciplines. In the exhibition, new artistic challenges are taken up by the artists. Established Thai sculptor Watchara Prayoonkum contributes his first

Rama IX Art Museum Foundation

sculptural installation while Chinese conceptual artist Yan Lei devotes a whole series to identify and engage with existing norms and values of status representation in Thailand with his signature 'photographic paintings'. There is also the added dimension of association between the 2 featured artists, as part of the design of Watchara's installation is based on how he responds to Yan Lei's paintings.

In an artistic span of 20 years, what distinguishes Watchara Prayoonkum from his peers is his delicate skills and vigorous modelling of clay, dedicated to the 'super realistic' form which is at the same time not far removed from the traditional convention of figurative sculptures. Born in Chaiyaphum province 40 years ago, Watchara is regarded in awe by the local art community and the public for his ability to make his sculptural figures as lifelike as possible and often derives his molds from living people. "You've got to make it appear as if there is blood circulating under the skin", as he once expressed. Having sculpted historical figures of politicians, revered monks and noblemen, it is Watchara's monuments of past Royal Highnesses that he has become known for, such as King Rama V installed at the Department of Custom, King Rama VII and His Majesty the Queen installed at the Sukhothai Palace, and many more.

The quest for inventiveness prompted Watchara to his first solo exhibition in 2002. Titled "Praduj Fah Nhom Su Din (From Heaven to Earth)", it was a roomful of representational sculptures mainly inspired by pivotal milestones on the life and work of His Majesty the King Bhumibol Adulyadej. In 2005, he embarked on another solo "Return to the Oriental Life and Spirit 3" where, in their fibreglass forms,

recognisable icons from Western art such as Pablo Picasso, Auguste Rodin, Salvador Dali and Vincent Van Gogh were displayed side by side with local influential figures the late Prof Silpa Bhirasri, founder of Silpakorn University and puppet master Sakorn 'Jo Louis' Yangkeawsot. By merging the characters with 'appropriated' elements - such as Dali sporting a four-layered Thai-style headdress or Van Gogh painting of Starry Starry Night which, on closer inspection, is actually a clever transformation into Wat Arun's Phra Prang Watchara began to boldly push the rationale of freestanding sculptures into something more interactive, drawing a framework between iconology, context and interpretation.

In this exhibition, the artist creates a contemporary twist by placing equal emphasis on conception and composition, investigating not just the possibilities of time and space but also the boundaries of the gallery-site-interactive manifestation. The installation, titled "Praduj Fah Nhom Su Din 2", comprises 2 main distinctive sculptures of His Majesty the King, each resonating within given structures while being linked by a replication of a 'gate' built in specific to the pillars in the gallery.

On one end attached to the wall, painted in various shades of yellow hues, is a standing sculpture of the King adorned in a suit with a walkie-talkie in his pocket, a map on his hand and a camera around his neck. The inspiration for this sculpture is taken from a famous image of the King during the years he spent in the countryside, keeping in touch with the people's needs and dealing with environmental issues. By placing the sculpture at a level where the viewers immediately come to face the 'tools' of the King, Watchara attests to the

work attitude and passion in which the King is given compelling embodiment as a modern hero, fulfilling the social destinies and needs of the nation.

As for the 'gate', Watchara is inspired by the boulders from the ancient Sukhothai period where, in the spirit of site-specificity, the artist has manipulated the original design and material into a solid structure with multiple steps, a combination of both steel and wood, that stood as a 'rite of passage' between the 2 sculptures. The mounted structure has a quasi-spiritual quality, large enough for one to totally be in sync around the rectangular-like tight space. Watchara takes the viewer into a space of consciousness. By interacting with the installation, the viewer is invited into a process of active reflection. As Watchara expresses, "I would like my audiences to participate in my installation with a spiritual heart through their physical feeling with cognition and observation, while walking slowly step by step so as to concentrate and be touched by the intrinsic textures of the installation".

Right in front of this structure, the audience is confronted with a small room, and in it is placed a highly-detailed sculpture in mid-air supported by long poles.¹ Lit only with dimmed lights, the artist chooses to paint the whole room blue for it represents the colour of the Monarchy in the Thai national flag. The bronze sculpture itself is composed of His Majesty the King, attired in royal regalia and seated in a ceremonial throne, named 'Pratheenarngrashaindhayana', with a five-tiered spired roof and a base decorated with figures of Garudas and nagas.¹¹

From the hard floor outside the installation to the soft texture of the floor within, one gets

the sense of sinking, while in the presence of a sculpture which stands profoundly solid, surrounded by rocks at the bottom which alludes to the steadfast support and allegiance of the Thai people towards his Majesty the King. From brightness to dim, from a sea of yellow to blue, indeed, architecture as the experience of time is dissolved as an open wall leads to an enclosed chamber and the light and colour becomes the architecture.

Watchara's installation is hypothetically direct, fascinating, powerful and evocative. It is exemplary in its use of historical sources to describe and represent alternative views of the present and of the Thai monarchy, and juxtaposing pure form with content in a way that not only defines but also expands the imagery the artist creates.

In the case of Yan Lei, much like in his previous series, the artist employs photographs taken, collected or bought to create visual constructions that both engage and divert meaning. While on a trip in Bangkok 2 years ago, Yan Lei discovered that it is a common devotional practice that commemorative portraits of the monarchy - present and past - adorn almost every Thai household as a sign of reverential affection.

Aware of the status mechanisms linked with portraiture, the artist suggests and re-creates the specificities of various portraits of His Majesty the King and the royal family with corresponding shades of colour strips onto his painted subjects. This both signifies and deconstructs collective identity in recognizing the very existence of power itself given and present in the Thai Monarchy. As he once said about his works, "Apart from the colours, what is most important for me is the content that

lies behind the work itself. I devote myself to this matter everyday".

Of this series in this exhibition, he explains, "I want to express the attitudes of the Thais. How to project the generosity of this society? For me, the first attitude I noticed when I first came to Bangkok is the sureness of the Thai people towards the royal family". Since the genesis of his paintings come mainly from photography, Yan Lei has the luxury to 'revisit' his subjects, refining each until the work becomes infused with a specific ambience, a unique mood that is surely related to the initial jolt of recognition within himself that these key images provided when Yan Lei first encountered them.

Yan Lei approaches his paintings like a chemical process, a kind of distilling and refining of the image, bringing it to a point where its visual resonance seems at its most potent. He takes the photos or postcards and, through a computer, he would measure and highlight the outline of the subjects, as well as the variations of brightness accordingly, and then allocate specific numbers to different shades of colour. A painting can then be produced by applying colours according to the respective numbers, which correspond to his palettes of unmixed paints he employs.

From a distance, Yan Lei's paintings have a definition as high as that of a photograph, but the closer one gets to the canvas, the more it melts into dense and sticky chromatic blotches, revealing the strokes of the brush.ⁱⁱⁱ As he has become increasingly accomplished in his technique, Yan Lei has also grown more confident about scale, now using larger canvases to produce his paintings, as exemplified by his painting of Wat Ratchanatda, measuring 180 x 270 cm.

In some of the paintings for this exhibition, Yan Lei has to modify his source materials in order to bring it to a point whereby the essence of the portraits is preserved but the means of its rendering is subverted. It is only then, it seems, that the artist can begin to paint from it, and only at this point, he believes, that the adventure and significance of his painting begins. The result is the depiction of 'glowing' outlines that escalate and follow around the features of the painted subjects. As the rich colours gradually deepen, moving away from the subjects into an infinite space, the imagery seem to speak of the nature of power that transcend upon or radiate from the Thai monarchy.

In this exhibition, the audience is invited to move within the art works, to explore their physical construction, to reflect upon the aesthetical pulses of the paintings and their saturated expanses of colour and light. More importantly, this exhibition offers the audience a memorable and transformative experience through sensation and immersion. All are invited to re-observe.

- i Known as "Mai Khum Po". Watchara is inspired by a practice in Northern Thailand where long wooden planks or poles are erected to support a Bo tree in a temple as a testament to strong religious convictions
- ii Sourced from Architecture of Thailand by Nithi Sthapitanonda and Brian Mertens. Editions Didier Millet, 2006
- iii "I'm not an artist. I'm a man!" by Nathali Colonnello, Galerie Urs Miele, Luzern, Switzerland

9.09.2549: Centuries Re-observed

By Josef Ng, Tang Contemporary Art

พระองค์ทรงได้รับการกล่าวขวัญถึงอย่างกว้างขวาง ในฐานะที่พระองค์ทรงครองราชย์นานที่สุดในโลกในปัจจุบัน น้อยนักที่จะประสบความสำเร็จและมีการบันทึกในความพระปรีชาสามารถในการปกครองที่เท่าทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้เทียบเท่าพระองค์ ที่ได้ทรงงานไว้ตลอด 60 ปีแห่งการครองราชย์ ไม่เพียงแต่การทุ่มเทพระวรกายที่พระองค์ทรงดูแลโครงการในพระราชดำริตั้งแต่แรกเริ่มจวบจนได้รับการยอมรับเท่านั้น พลนิกกรชาวไทยประทับใจกับความมีสุนทรีย์ภาพด้านศิลปะของพระองค์ อีกทั้งความสามารถที่พระองค์ทรงงานเพื่อความยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงมาหลายทศวรรษ ทรงมีพระปรีชาด้านศิลปะ และให้ความสนพระทัยอย่างไม่ย่อท้อและทรงทดลองการทำงานจิตรกรรมส่วนพระองค์, ทรงมีพระอัจฉริยภาพในงานประพันธ์ดนตรีด้วยเทคนิคที่หลากหลายผสมผสานอย่างลงตัว และผลงานที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพได้เป็นที่ประจักษ์ อย่างต่อเนื่องในเนื้อหาสำคัญของผลงานในภาพเขียน, ดนตรีและพระราชดำรัสต่างๆ และสำหรับตัวข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจอย่างจริงใจ และสิ่งที่ได้รับจากประเทศนี้

700 ปีแห่งสถาบันกษัตริย์ของไทย ราชวงศ์จักรีในปัจจุบันปกครองไทยมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 จวบจนรัชกาลที่ 9 ในปัจจุบัน จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นสถาบันหลักสถาบันหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ อันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในปี ค.ศ.1932 การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสถาบันยังคงไม่สามารถอธิบายได้และครอบคลุมเป็นวงกว้างกับประเทศไทยและวัฒนธรรมในทางสัญลักษณ์ในรูปของสิ่งที่เห็นที่ผ่านประสบการณ์อันซับซ้อนทางสังคม

เริ่มจากที่ว่าเป็นเรื่องปกติที่ทราบกันทั่วไปถึงพระบรมฉายาลักษณ์ของกษัตริย์ในปัจจุบันและในอดีตได้รับการประดับไว้แทบจะทุกครัวเรือนทั่วประเทศเพื่อแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในความจงรักภักดีที่แสดงต่อสถาบันพระมหากษัตริย์. ก้าวเท้าไปตามถนนสายหลักๆ ภาพพระบรมฉายาลักษณ์จะถูกพบเห็น และในหลายๆร้านค้าท่านก็จะได้พบว่ามีการแขวนภาพเหล่านี้วางจำหน่ายด้วย. ในปิ่นปักผมประชาชนได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อพระองค์อย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนประชาชนทุกหมู่เหล่าพร้อมใจกันสวมเสื้อสีเหลือง (อันเป็นสีประจำวันจันทร์ซึ่งเป็นวันพระราชสมภพของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช) เพื่อเป็นการแสดงออกด้วยความเคารพต่อพระมหากษัตริย์และ สวมเสื้อสีฟ้าเพื่อแสดงออกในความจงรักภักดีต่อพระราชินี

ในเรื่องของการเมือง หากมิใช่เพราะกระแสพระราชดำรัสที่เหมาะสมกับสถานการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์และความตึงเครียดของสาธารณชนต่อการเลือกตั้งครั้งล่าสุดที่ถูกยกเลิกไป ประเทศชาติอาจจะได้รับความรุนแรงที่เป็นผลตามมาซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ด้วยเหตุนี้เองที่เป็นลักษณะที่เฉพาะของสถานการณ์ที่แวดล้อมอยู่ในประเทศไทย ที่เส้นแบ่งขอบเขตในเรื่องส่วน ตัวและประเทศชาติและพระมหากษัตริย์ได้หล่อหลอมกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน และโดยเฉพาะในปีนี้ได้ถูกจัดเป็นปีสถาบันของพระมหากษัตริย์ในฐานะของการดำรงอยู่อันสำคัญยิ่งของสถาบันและความเป็นจริงในชีวิตที่มีอยู่ทั่วไปภายในประชาชนชาวไทย

ปลายทางสุดขีดกับกำแพงเป็นรูปประติมากรรมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของชาวไทยทรงประทับยืน ทรงชูศุภชัยพัฒนา ทรงถือแผนที่ในพระหัตถ์และทรงสะพานกลอง แรงแบนดาลใจของรูปประติมากรรมชุดนี้ได้มาจากภาพพระบรมฉายาลักษณ์ที่เป็นที่รู้จักกันดีที่พระองค์จะทรงชูดนัระหว่างการเดินทางของพระองค์ โดยส่วนมากที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปยังส่วนชนบท ทรงช่วยเหลือในสิ่งที่ขาดแคลนและทรงจัดการปัญหาของสิ่งแวดล้อม การจัดวางงานประติมากรรมให้มีระดับความสูงที่ผู้ชมจะอยู่ระดับเดียวกับกลองของพระองค์ วัชรเย็นยืนด้วยผลงานที่มีเจตคติและความรักในองค์พระมหากษัตริย์ที่เทอดทูนพระองค์ในฐานะพระมหาวิรุฬหะยุคใหม่ ที่ยังทรงห่วงใยความเป็นไปของสังคมของสิ่งที่ยังต้องการความช่วยเหลือของประเทศ

สำหรับ “ประตู” วัชรได้แรงบันดาลใจมาจากปราสาทหินจากก่อนยุคสุโขทัยซึ่งเป็นสถานที่เฉพาะทางศาสนา ศิลปินได้เปลี่ยนแปลงดีไซน์ต้นแบบและวัสดุมาเป็นโครงสร้างสามมิติ การผสมผสานระหว่างเหล็กและไม้ที่มีความสูงเหมือนทางเดินของพิธีทางศาสนา ระหว่างงานประติมากรรมทั้ง 2 ชุด โครงสร้างที่ถูกยกให้สูงให้ดูเหมือนเป็นเรื่องของความเชื่อทางศาสนา มีขนาดกว้างพอสำหรับคน 1 คนที่จะผ่านเข้าไปในที่ว่างที่เป็นกรอบสี่เหลี่ยม สำหรับศิลปินแล้วการได้เข้าไปและได้ไปยืนอยู่ภายในงานที่ติดตั้งขึ้นคล้ายกับการได้อยู่ในโบสถ์ ที่เป็นสถานที่เพื่อทำจิตใจให้สงบและมีสมาธิ ผ่อนคลายทางจิตใจ โดยสัมพันธ์กันกับสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก

ด้วยการต้องมีส่วนร่วมกับการงานศิลปะแนวจิตว่าง ผู้ชมจะถูกเชิญให้เข้าสู่กระบวนการที่ให้ผลสะท้อนของงานเป็นรูปธรรมอย่างที่ว่า วัชรได้กล่าวไว้ว่า “ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้ผู้เข้าชมงานได้มีส่วนร่วมไปกับงานศิลปะแนวจิตว่างของข้าพเจ้าด้วยจิตวิญญาณผ่านความรู้สึกทางร่างกายด้วยกระบวนการรับรู้และการมองเห็น ขณะให้ก้าวเดินอย่างช้าๆ ที่ละก้าวๆ และมีสติรับรู้และสัมผัสได้ถึงวัสดุต่างๆ ที่นำมาใช้กับงานฯ”

จากโครงสร้างนี้ ผู้ชมจะเผชิญหน้ากับห้องที่มีขนาดเล็ก และภายในนั้นติดตั้งงานประติมากรรมที่มีรายละเอียดซับซ้อนอย่างมากลอยอยู่โดยมีเสาที่มีสูงจำนวนหลายต้นค้ำผลงานเอาไว้ด้วยแสงที่ห่อเอาไว้ศิลปินเลือกใช้สีของห้องเป็นสีน้ำเงินเนื่องด้วยเป็นสีที่ให้ความหมายแทนพระมหากษัตริย์ตามสีของธงไตรรงค์ของไทย ภายในมีงานประติมากรรมหล่อด้วยสำริด (bronze) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงอาภรณ์ในชุดครองราชย์ในวันราชาภิเษกประทับนั่งเหนือพระราชอาสน์ราชนทรยานภายใต้เศวตฉัตร 5 ชั้น และที่ฐานของพระที่นั่งประดับด้วยรูปของเหล่าเทวดา, ครุฑ, และนาค

จากงานศิลปะแนวจิตว่างส่วนเป็นพื้นที่ที่มีความแข็งอยู่ภายนอก มาเป็นพื้นผิวที่อ่อนนุ่มอยู่ด้านในที่ทำให้มีความรู้สึกถึงความนุ่มที่เท้า ความหนักแน่นของงานประติมากรรมที่ตั้งอยู่ล้อมรอบด้วยก้อนหินจำนวนหนึ่งที่เรียงกันแน่นอยู่เบื้องล่างอันมีความหมายถึงความมีศรัทธาที่ยึดมั่นและแน่วแน่และมีความจงรักภักดีของพลกนิกรชาวไทยที่มีต่อพระองค์

งานศิลปะแนวจิตว่างของวัชรเป็นการทำสิ่งที่สมมุติไว้ให้เป็นจริง สร้างความน่าทึ่ง, มีพลัง, และปลุกเร้าความรู้สึก เป็นตัวอย่างของการใช้แหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์มาอธิบายและเป็นตัวแทนมุมมองอีกทางหนึ่งของปัจจุบันและของระบอบกษัตริย์ไทย และเรียงรายไปด้วยสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยเนื้อหาที่เป็นจริงในระดับหนึ่งที่ไม่ใช่เพียงแค่ความหมายที่ชัดเจนแต่ยังได้ขยายจินตนาการของศิลปินที่ได้สร้างไว้ด้วย

ข้อมูลวัตถุดิบของ Yan lei เป็นส่วนประกอบสำคัญหนึ่งในผลงานของเขา สิ่งที่สำคัญอันหนึ่งคือเขาต้องการทำสิ่งที่ได้รับความยอมรับ เขาได้อธิบายด้วยความกระตือรือร้นของผลงานชุดนี้ในนิทรรศการครั้งนี้ว่า “ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงเจตคติทัศนคติของคนไทย มีภาพลักษณ์ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีอย่างไร และสำหรับข้าพเจ้า ทัศนคติอันดับแรกที่ข้าพเจ้าได้สังเกตเมื่อครั้งที่มากรุงเทพเป็นครั้งแรกคือความเชื่อมั่นของชาวไทยที่มีต่อราชวงศ์จักรี”

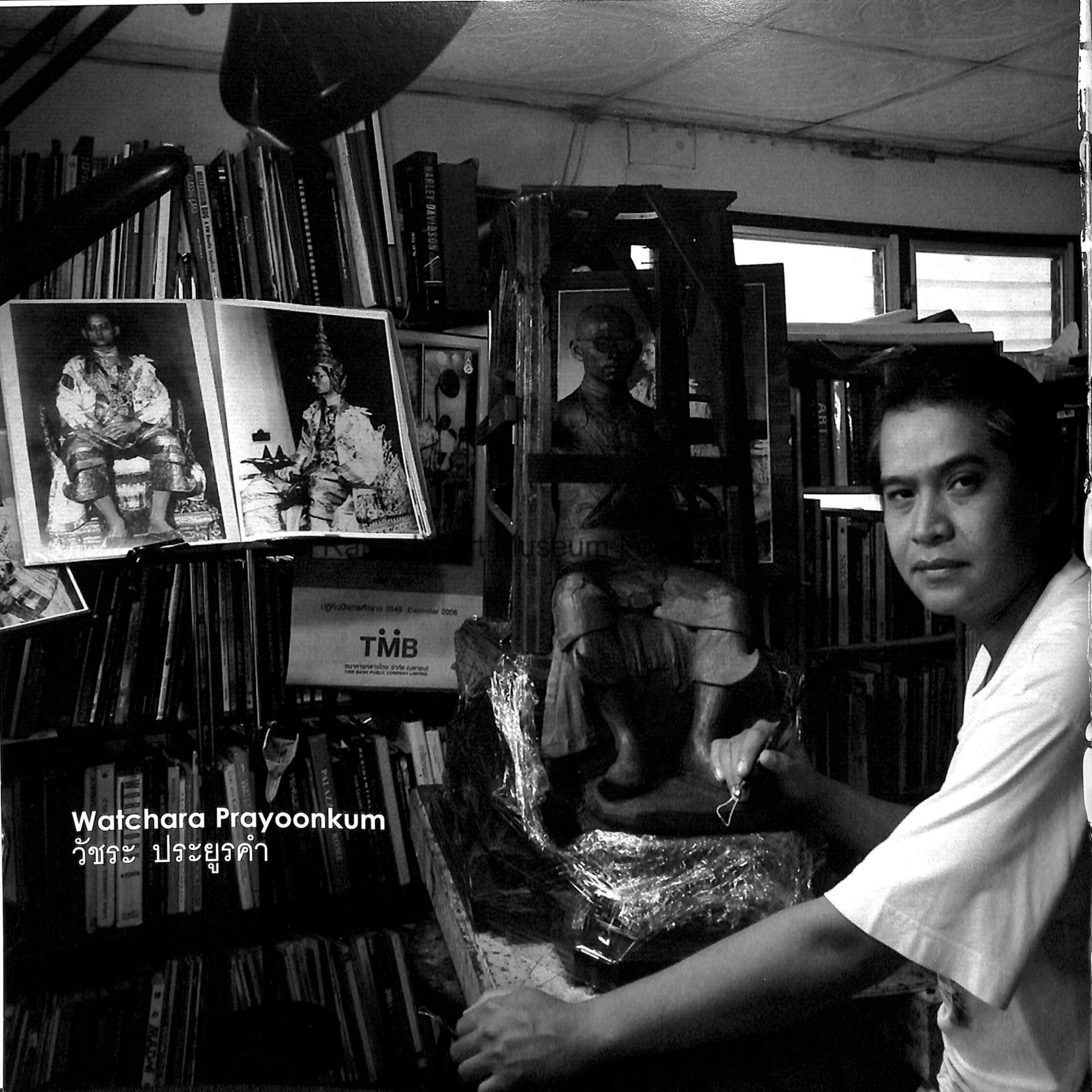
ด้วยเพราะว่าแหล่งกำเนิดของงานจิตรกรรมหลักๆ มาจากงานภาพถ่าย Yan Lei มีความเพลิดเพลินกับพิจารณางานอีกครั้งและใส่ความคิดลงไปในงานที่น่าออกแสดง เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงแต่ละส่วนจนกระทั่งผลงานได้ซึมซาบอย่างไม่อาจที่จะปฏิเสธได้ด้วยบรรยากาศที่เฉพาะเจาะจง อารมณ์ที่มีลักษณะเฉพาะมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นอนกับสิ่งที่ทำให้ประหลาดใจในเบื้องต้นของการยอมรับภายในตัวของเขาเอง ที่ภาพที่เป็นส่วนสำคัญได้ถูกจัดเตรียมไว้เมื่อ Yan Lei ได้ประสบกับสิ่งเหล่านั้นเป็นครั้งแรก

Yan Lei ใช้วิธีการกับภาพจิตรกรรมของเขาคล้ายคลึงกับกระบวนการทางเคมี ประเภทที่ต้องมีการกลั่นกรองและการขัดเกลาของภาพ นำไปสู่จุดที่สะท้อนเป็นภาพที่ดูแล้วว่ามีพลังมากที่สุด เขาใช้รูปถ่ายหรือโปสเตอร์และจนถึงคอมพิวเตอร์ ศิลปินจะทำการวัดและเน้นโครงสร้างของผลงานให้เด่นชัดขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของความสว่างตามมาเป็นลำดับ และหลังจากนั้นจะกำหนดแบ่งสรรจำนวนสีที่แน่นอนเพื่อให้เกิดความแตกต่างของลำดับแรงงาของสี ภาพเขียนก็จะสามารถที่จะถูกผลิตขึ้นโดยการใช้สีส้นตามจำนวนที่ได้ลำดับไว้แล้วซึ่งสอดคล้องกับการใช้สีที่ยังไม่ได้ถูกผสมของแผ่นสีของเขาที่ศิลปินนำมาใช้

ในภาพเขียนบางส่วนสำหรับงานนิทรรศการครั้งนี้ Yan Lei ได้ดัดแปลงข้อมูลวัตถุดิบของเขาเพื่อนำไปสู่จุดซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของภาพยังถูกคงเอาไว้ แต่ความหมายของภาพที่ต้องการแสดงถูกทำลายไป และแล้วสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ที่ดูเหมือนว่าศิลปินสามารถเริ่มเขียนจากตรงนั้น และเพียงจุดนี้เขาเชื่อว่าโอกาสที่ท้าทายและผลที่ตามมาของภาพเขียนของเขาได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

ผลที่ออกมาคือการวาดที่เห็นตามปกติของโครงสร้างที่มีแสงเรืองรอง ซึ่งขยายขึ้นและติด ตามกันไปรอบๆ ส่วนที่สำคัญของรูปภาพให้โดดเด่นด้วยสีที่เข้มมีความลึกที่ค่อยๆ คลายออกทีละน้อยเคลื่อนออกจากส่วนสำคัญของภาพไปสู่ที่ว่างไร้ขอบเขต การอุปมาอุปมัยของรูปที่เขียนขึ้นดูราวกับคำพูดของธรรมชาติที่อยู่เหนือของเขตของระบอบกษัตริย์ไทย

รวมถึงผลงานชิ้นอื่นๆ เช่น รูปภาพพระบรมมหาราชวัง และสิ่งเคารพบูชาที่สำคัญอื่นๆ ของประเทศไทย, พระพุทธเจ้า ตัวศิลปินในฐานะการมองเข้ามาของคนข้างนอก ศิลปินได้นำมาซึ่งแบบแผนที่มีลักษณะส่วนบุคคลอย่างมาก การมองภาพรวมของงานทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียวกัน, งานจิตรกรรม, ความหมายที่แท้จริงในตัวเอง, ความปessimistic ในเหตุการณ์ที่อ้างอิงและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของปัจจุบัน

Watchara Prayoonkum
วัชร ประยูรคำ